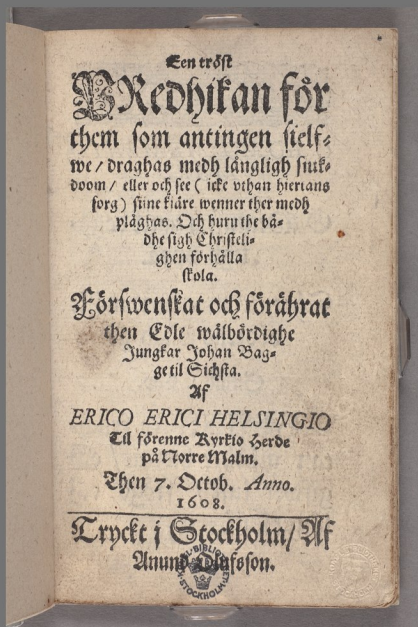


Ericus Erics

Een tröst predhikan för them som antingen sielfwe, ...



FI700 R.333

Tillkomstår 1608 :
Digitaliserad år 2015



National Library
of Sweden

Er. Erici,
En tröst-
Predikan
1608.

F 1700

Rn 144

Ben. Langl.
Fim 1700
Teol. Fred.
(100)



De

then

we /

doom

for

Ho

ERIC

Ly

En tröst

Bredhitan för
them som antingen sielf-
we / draghas medh långligh suks-
doom / eller och see (icke vthan hiertans
sorg) siine fiäre wenner ther medh
plåghas. Och huru the bäs-
dhe sigh Christeli-
ghen förhålla
skola.

Förswenskat och föråbrat
then Edle wälbördighe
Jungkar Johan Baga-
ge til Sichsta.
Af

ERICO ERICI HELSINGIO
Til förenne Ryrktio Herde
på Torre Malm.

Then 7. Octob. Anno.
1608.

Tryckt i Stockholm / Af
Anund Olafsson.





O HOMO MEMENTO
MORI.

• G Adenniskia tänck dagh-
ligh vppå.

Thet tu en gång måste
dödzens wågh gå.

Sirach 1. Cap.

G E R R A T S fruck-
tan glädher hiertat / och
gifwer lust / frögd och
länge Lüs.



Jesu Sirach i thet 41. Cap.

Döddh / hwadh äst tu bitter på
at tänckia / ther een menniska lef-
wer i rooligheet och godha da-
ghar / Ar vthan all omsorg och bekym-
mer / hafwandes all ting efter sin eghen
wilia / och gitter ännu wäl ähuit.

Döddh / hwadh ästu wäl kommen
them arma och swagha / Then ther fast
älderstighen är / och ligger i mykin sorg /
och hafwer här doch intet bättre til at för-
wenta / en kan heller hafwa tolamodh.

Fructa tigh intet för dödden / vthan
tänck uppå them som för tigh warit hof-
wa / och efter tigh komma skola. En
thet är så af **H E R R A N D E** beslus-
tat öfwer alt fött. Eller hwi skulle tu stå co-
moot thens Aldrahögghstas wilia / ehwadh
tu tyo ähra gammal wore / hundradhe
eller ock tusende? En lifwet hafwer
platt ingen orsakt för döddenom.

Het förnämste Stycket / i
thenne Text / förer medh sigh
een förmaning / huru man skal
sigh rättelighen lära skick a emoot then


timeligha dödhben / hwilken allom mens
niskiom efter fallet / för Synden skul är
vppå kommin. Och förer Sirach / här
in een beskrifning på them. 1. Som ma
tet gerna wilia döo / och icke wäl kun
na höra talas om dödhben. 2. Och ther
emoot / The som gerna döo / och för
dödhben sigh icke försträckia.

Ther vppå besluther han til then
3. och ythersta / Thet ingen medh räts
ta / skal förwägghra sigh til at döo.
Ty sådhana förwägghring sträfwere
emoot Gudz wilia / Ty strax efter fal
let / är öfwer alle Menniskior Doomen
fält. Såsom Menniskian är giord och
skapat af iord / så skal hon åter warda
til iord / Therföre / såsom alt watn
flyther i hafwet altså måste alle mens
niskior döo.

Och ther på ligger ingen macht /
thet then ene lefwer lenger än then an
dre / Ty man lefwer lengre eller stäm
bre / så beslutat doch på ändelychten
ne medh dödhben. Men ther på ligger
stoor macht / At man Salighen döör.
1. Vthi Gudz sanne kenedom. 2. Och
sann troo på Christum. 3. Och warder
sunnin vthi itt Gudhelighit lefwerne
och

och
wet
the
ric
haf


inter
tufe
ther
dha
och
jthe
tem
Sun
ne T


dher
lärer
mätte
kunne
gång
på an
frögd

och wandel / och så sin ånde här ifrå
werldenne Christeghen beslucher / Ther
thet skeer. Så hafwer man wål / wa-
ritt här i werldenne / antingen thet
hafwer warit stackot eller lång tjdh.

Men hwar thet icke är / tå hielper
intet / om man ån i hundradhe eller
tusende åhr lefwat hafwer. Ty tå he-
ther. *Mors impiorum pessima.* Ty efter Iå-
dhana folks dödh följer itt ewigt qual
och Pyno. Såsom wij hafwe exempel
i then ogudhachtighe och otrogna Rj-
kemannen Luc. 16. Thetta är kortte
Summan / och hufwud puncten af then-
ne Text.

Catechismus.

 Hershöre lärer han i wår helge
och Christelighe Catechismo til
the två ythersta Bönerne i Ja-
dher wår / i hwilke wår Herre Christus
lärer bidia / Icke thet wij här blifwa
mätte til ewigtjdh / vthan at wij
kunne af mångehanda kors / moot-
gång och förfölielse förlossadhe / och
på ändelychtenne til Saligh himmels-
frögd och glädhie vptaghne warda.

A ij

The

The Sententier man kan föra
til thenne Text/ äre.

Sirach. cap. 14. Allt kött förnö-
thes såsom iit klädhe/ ty thetta är
thet gamla förbundet / Tu må-
ste döo. Rom 6. Syndennes lön är dö-
dhen / och efter alle Menniskior äre syn-
dare. Rom. 3. Så måste the och alle döo.
Ther widh måste thet blifwa.

Och deeles thenne Predikan
efter texten / vithi Try syncker.

Til thet första. Orsakerne som
förhindra många menniskior/
at the icke gerna döo / eller
kunne höra talas om dödhen.

Til thet Andra / Zwilke Menniskior
som icke förwägghra sikh til at döo / och
hwadh Orsak the ther til hafwe.

Til thet Tredhie. Ken gemeen föra-
maning til alle Menniskior / thet the
icke skole förwägghra sikh til at döo /
och hwadh Argument Sirach brukar
som oss beweka skole / Gudz wille gers
na hörsamlighen lydha och efterfö-
lia.

Här

Här til förlene oss Gudh Sadhet
sin helge Ande för wårs Herres Jesu
Christi Skul/ Amen.

Thet första stycket.

Du twägghanda tekn see wi/
thet alle menniskior dödhelighe
äre / och at ingen kan dödh
undgå / thet ware hwem thet wil.
Thet första / är dagheliab förfarenheet /
som ingen bedragher. Tu döör Unge
och Gamble / Tu Räfte och Gattighe /
Tu Edle och Wedle / Och såsom alle
the som ifrå werldennes begynnelse
lefwat / och för off waritt hafwa /
äre dödhe wordne / altså skal och dö
dhen en gång komma til off.

Här til komer / Til thet Andra / then
Helga Skrift / hwilken til lifa Orsaken
medh tillenna gifwer / hwadhan och
hwarföre / dödhnen kommer öfwer al
la Menniskior. S. Paulus til the Rom.
5. cap. skrifwar. Såsom för eene synd
Skul är fördömmelse kommin öfwer alla
Menniskior så kommer och igenom cens
rättferdigheet lijzens rättferdigheet öf
wer alla menniskior. Ty såsom för eene

menniskios olydnos äro många wordne
syndare så warda och för eens lydnos skul-
många rättferdighe. Thetta warder 1.
Cor. 15. vch satt klarlighare / och till-
kenna gifwit / At genom then eena
Menniskian Adam är Dödhens kommit
öfwer alla menniskior. Adam är tilfö-
renne skapat heligh / reen / til Gudz be-
lette och thet ewigha Ljfwet. Men
af dieswulsens haat är han wordin be-
draghin / gruswelighen fallit / förderf-
wat och dödheligh wordin. Sapi. 2.
Thetta erfwe af honom alle menniskior
at the döös måste.

Men efter thet nu så är / Huru
kommer thet tå til / at menniskior läg-
gia sigh här emoot och intet döös wilia /
hwadh hafwa the för Orsaak? Ther
til swarer Sirach och sägher / thet Dö-
dhen är fyrehandas slagz folk bitter
och båk.

Först / Them / som godhe daghar
hafwa.

Til thet Andra / Som lefwa vthan
sorg / och hafwa intet bekymbra sigh
om.

Til thet Tridie / Them som alting
wälgår / efter såsom then. 144. Psal.
beskrife

beskrifwer. At theras Söner kunna
upwera / såsom plantor / och theras
Döttrar såsom vthstofferadhe pelare i
Templet / Theras Wisthws fulle äre
at man rükelighen wehsåsa kan ite
och annat / theras fåbra hiord örlas
på theras aswelsgårdar / til tusende
och hundradhe tusende taal.

Til thet Fierde / är och Dödhens
them bitter och båk / som maat och
dryck wål smakar / the äre karste och
swonne / och kenna ingen anstöt på the-
ras swondheet.

Wår Herre Christus ställer off ett
exempel före / til sådhana Folk som in-
tet gerna willa döo efter the hafwa
fult vp i then Rijke mannen hoos Luc.
12. Thet war en Rijke man / hwilkens
åker bahr frucht nogh / så tänckte han
widh sigh sielf / såyandes / Jagh wil
rijswa vmfull mijne ladhor / och byg-
gia vp större / och thit wil iagh försam-
bla alt thet migh wext är / och mina å-
ghodelar. Och såya til mijna Siäl /
tu hafwer mykic gott förwarat in til
mång åhr gör:igh godhe daghar / åht/
drick / war gladh. etc. Thenna wil nu
månge åhr lefwa / kommer intet i hogh
A v dödhens /

döbhen / täncker icke en gång thet på
thet han snart döo skal.

Altså går thet och medh andre/
hwilkom alting går efter thetas willia /
at the äre Unge / Starcke / friske / swonne
och helbregde. The höra intet gerna när
man sägher / Tu får intet länge lefwa /
och om thet them än sagt warder / Så
troo the thet intet och hålla thet för
spott.

Lärdoom.

A f thetta första stycket / hafwe
wij til at lära. 1. Först / Thet
förnemde ting / som äre. 1. haf-
wa godhe daghar 2. wara vthan sorg
och bekymmer. 3. hafwa fult vp. 4. hel-
bregd och swon. 5. wäl kunna ähta och
dricka / Ire wäl ädle och sköne Gudz
gåfwor / för hwilke man hafwer orsaak
til at tacka Gudh / och äre plichtighe
och skyldighe them rätt bruka och an-
läggia. Men thet hoos / ära the och
en orsaak / at menniskan icke gerna
wil skilias ifrå thenna werldenne. Doch
händer them sådhant / Per accidens icke
af thetas rätte Art och egenkaap /
vthan

vtan af Meniskionens hiertas ondsko/
och förder swade wanart / hwilken kom-
mer henne ther til at hon intet gerna
thet hörer / Gudh gifwer wäl menis-
skian sådhana sigh til nytto / och at tie-
na ther medh androm til godho / icke
at man skal läggia sine hierta ther på/
leswa i wälust / och sättia sigh vp en
moot Döden.

Til thet Andra / Skole wij och här
lära / Swadh sådhana folk äre / som på
olijklighit sätt / vndsättie sigh för Dö-
den / och fruchta. Theras hierta är
fult medh Wantroo / hängla allena på
thet timeligha och förgängeligha /
Gudh och hans Rike achta the intet /
Ty om thet stodhe them til görande.
Så låthe the wäl **HERR**en Gudh be-
hålla sin Himmel / när the nu sijne go-
dhe daghar / Godz och Häfwor behålla
mätte. Thetta är een swår Synd / emoot
thet Första bodhet / och (som sagt är)
itt kraftige witnessbörd / thet the intet
troo Gudh / och hans helga ord / thet
skrifwit står / thet wij genom itt Sa-
ligt afskedh ifrå theenna werldenne war-
de löste ifrån alle ondt / och komma
til ewigh Saligh roo / och vpt. ghne
til

til himmels h rligheet / f rsambladhe
til alle Guds Helgon / Gudh til at pr j-
sa til Ewightr dh / och niutha hans o-
vths yelig h rligheet ewinnerligha /
The som thetta sans rdeligen troo / the
kunna thetta timeligha dödzens fruch-
tan genom then helge Andes bistånd
 fwerwinna.

Thet Andra Stycket. 51

Såsom w  hafwe h rt thet M n-
niskior  re som dödhen  r bit-
ter och bäst / så the icke w l
kunna höra talas om honom / Alls  f 
w  nu höra i thet andra Stycket / thet
andra menniskior  re / hwilke begära
D dhen / hafwa längtan och trängtan
efter honom.

Nu kunne sigh n ghor h r öfwer
förundra huru så gå måste. Efter thet
 r klart / och af then 3. Scrifts exem-
pel kan bew sas / thet store och h hhe
Helighe / hafwa sigh f r D dhen fruch-
tat och b fwat Esa. 38. L se w  / af
Konung Hiskia / t  honom wart til ken-
na gifwit thet han död skulle. Huru
klaghlighen och bitterlighen han greet /

Ja /

Ja / thet förneste exempel hafwe wij af
Herren Christo sielf / som och försträck-
tes för Dödden / och ther öfwer kom i
stoor ängest och bedröfwelse / ther han
sadhe / Mijn Siäl är bedröfwat in til
dödden.

Så seer man och af sielfwe försä-
renheeten / thet alle creatur willa försä-
swara sigh moot dödden. Jagher tu itt
oskälighit willdinr / så löper och flyr
thet för tigh så långt thet någhon
tjdh kan / at thet icke må komma i
tina hender. Swarföre göret thet?
Swar. Thet befruchtat sigh för Dö-
dden / om tu skulle blifwa thet öfwer
mägtigt / at tu thet dräpa och döddha
mätte. Trampar tu på en matt så wrä-
dher och wrängler han sigh / hjt och
thit hwilket är itt wist kenne merke thet
dödden är moot naturen.

Här om hafwa *Philosophi* skrifwit /
Natura odit destructionem sui. Naturen är
ther höghelighen emoot / thet han skal
förstörd och förderfwat warda. *Aristo-*
teles. sägher thesse orden. *Omnium terri-*
bilium terribilissima mors est. Iblan alle
försträckelighaste ting / är dödden al-
la försträckelighast. Thet är och wis-
serligha

serligha sant / Ty efter döbhen är syn-
dennes lön / så kan han icke wara nå-
gbot behaghelighit ting. Ty af Natus-
ren äre alle Meniskior så til sinnes /
at the nödbigt gå vnder straffet.

Så frägher man nu / hwadh för
meniskior the mäghe wara / som dö-
bhen är wäl och klärkommin? Här
på swarar oss Sirach / och sätter äther
Fyrehandas slagz Folk / som efter dö-
bhen längta och trängta.

Til thet Första. Äre the Torsteigha /
såsom then Fattighe Lazarus. Luc. 16.
som intet hafwa hwarken büttha eller
supa / lidha hunger och nödh / och
warda smolorne förnekte som falla af
Käka mansens bord / the eliest kastas
för hundarna.

Til thet Andra / Äro the som Swa-
ghe oc Gamble äre / såsom Alderdomē i
sigh sielf siukdom är / ther och nu an-
dre siukdomar komma til medh / så är
thet en större lemmer och ålendheet.

Til thet Tridie. Säggher Sirach / äre
the som liggia i alla Sorg / Sorg / är een
grufweligh tung bördä / som hiertat
förjinchter / och förtärer mergen i bee-
nen / hwem kan thetta dragha och vch-
stå?

Til

Til thet Gierde. Ir och Dödben
them wälkommin / som vthi förtalde
olycker stadde äre / och hafwa eller
wetha ingen förhopning til bättring
förwänta.

Sådhana / wil Sirach säya / wara
da gladhe när them then tinneligha dö-
dhen bortrycker / at the må blifwa frö
frå sijn plägga / och icke längre qual-
de warda.

Här af skole wij lähra.

Först / hwart off then margfald-
lige Menniskionnes ålendheet
off trängia och drifwa skal.
Nemligha / at wij skole längta efter dö-
dhen / och begära een nådhig förlos-
ning. Ty när alting går efter wår
wilie så tenckie wij icke mykje på **HERR**
R wår Gudh. Så pläghe wij och
säya. Thet **HERR** wår Gudh /
therföre måste off tilsticka kors och
morgång / på thet wij skole komma i
hogh wåra synder / Göra Boot och om-
vända off til honom / öfwa Troon / och
beredha off til ett saligt affsedh.

Til thet Andra / När wij icke af o-
toligheet

toligheet vthan i troon på Christum/
 sucka efter dödden / och bidie om en sa-
 ligh stund. Synda wij ther medhin-
 tet. Ty vår **HERR** Christus haf-
 wer oss thet befalt göra i thet **3.** Sa-
 dher vår / ther han sägher wij skole
 bidia / Hans wille må skee / och frels-
 ste ifrån ondo. Hans wille är och then-
 ne (som wij här efter få höra) thet wij
 en gång skole skillas hädhan / och skole
 til honom i sitt Rjke försatte warda.
 Altså syndadhe intet then **3.** Gamble
 Simeon tå han sadhe. **HERR** nu
 låther in tin tenare fahra i fridh. etc.
 Och S. Paulus / phil. 1. Jagh åstund-
 dar skillas hädhan och wara när Chri-
 sto.

Thet Tridie Stycket.

A I thetta stycket / tagher Sirach
 Orsaak til at förmana alla Mē-
 niskior / at the sigh för Dödden
 icke så mykit skola försträckias / och på
 ochristelighit sätt emoot honom för-
 waghra sigh. Och sluther in Orsaker-
 ne hwadh off ther til beweka / och til en
 saligh dödh trösta skal.

Til thet Första / Sägher han. Kom
 ihogh

shogh at thetta är altsö skickat af HERR-
ANom öfwer alt kött. Såsom han
wille säya / Thet Människan döo måste /
skeer icke af Slumpelucka / vthan thet
komer af Gudz wredhe och then doom
som fält är för Synden skul / öfwer alla
Människior / thet the til dödden dömd
äre och sagt. Hwadh stund människan
åther af thet förbudhna träå / så skal
hon döo. Af thenne sentens och doom /
äre alle människior dödden vnderkastade
/ Ty the komma alle / af then för-
ste människan / som är wordin ett för-
derfwat syndennes kött ther om Chris-
tus sägher : Thet som är födt af kött
thet är kött. Och altså kaller här Si-
rach / människan kött / och gifwer til-
kenna / thet dödden är af HERRA-
nom förordnat öfwer alla.

Hedningarna / hafwa så Beslutit.
Thet som är lagdt vppå alle Männis-
skior / thet skal hwar och en för sig /
medh tolamodh dragha / ty thet wo-
re en orättwäjs människa / som natura-
sens gemeene lop wille vndfly. Men
dödden är allom människiom pålagd och
naturligh worden / At the en tidh lång
lefwa / wäxa til / och sedhan döo. Ther-

före skal sigh ingen förwägghra / thet
han icke vngå kan / thet medh han icke
achtar sigh bättre och rättferdigare
än andre menniskior.

Item / här af hafwer then wisse
Romare Cato / skrifwit sin vers och alt-
så lärt vngdomen.

*Lingue metum lethi, nam stal-
tum est tempore in omni.*

*Dum mortem metuis, amittis
gaudia vita.*

Thet är / Fruchta tigh intet
för dödhnen / ty thet är en dårligh och
narrisk ting / altijdh fruchta för dö-
dhen / ty efter tu fruchtar tigh för ho-
nom / förswinner och förgås för tigh
all werldennes frögd och glädhe.

Thenne / håller thet och för dåra-
heet / thet man sigh för dödhnen fruch-
tar / efter thet är allom menniskiom
uppålagt / så warder thet hållit för
wanart sigh sielf altijdh bedröfwa /
så man sigh förgda skulle och kunne.

Thetta förste Argument / är så-
som sagt är / af Hedningen brukat / och
taghis

raghle til tröst / ther man genom dö-
dhen / frå gemeene menniskeligh ålend-
heet / vthulpin warder.

Til thet Andra / säger Sirach.
Hwadh står tu emoot Gudz wilie? Then
är / Efter Gudh nu så hafwa wil / thet
alle menniskior för synden skul döo må-
ste / så är thet ett förgåfwes ting / at
man sigh ther emoot sättia wil. Ty
efter menniskan är född i synd / och
i synden lefwet / så är Gudz alwarlighe
och oryggelighe wilie / At thet gam-
ble syndefulla köret / genom dödhen
straffat / och synda lekamen / lägg-
as i grafwen / at han i iorden för-
tård / och warder reen från Synden /
och på ythersta daghen / en heligh leka-
men af iorden upväckt / och sedhan
vptaghen i Gudz Rike.

Swilken nu / thenne Gudz Ordning
icke wil hafwa / eller emoot stråfwer /
then samme gör orätt / på tweggehan-
da sätt. Ty först / Renner han sigh
icke för en Syndare / och wil förthen-
skul straffet / som på Synden hörer /
såsom är / then timeligha dödher. icke
vnder gåå.

Til thet Andra / Beskyller han
B ij Gudh /

Gudh/ såsom en orättwäjs Gudh/ som
orättwäjslighen straffa wille. Thet-
ta är een swär Synd / som förorsaker
Herrens Gudz wredhe thes meer öf-
wer sådhana förmäthenheet och för-
gätne Menniskior. Förthen skul skal
sigh hwar och en wachta / at han icke/
öter Synd på Synd / vthan vthi Sand
Ödmukt och Tolamodh gifwer sigh
vnder Gudz wille / och ingalunda sät-
ter sigh emoot dödh.

Thetta är thet förre Argument
icke fast oligt / och hafwa Hedningar-
na therföre hållit / thet bådhe Gudh
och Naturen fordrar / thet Mennis-
skian en gång döo måste / och Natu-
ren / som the sagt hafwe / betaler sijn
skuld / och ther igenom all olust och
wedhermödho en ända hafwa.

Til thet Tridie / Säggher Sirach /
Hwadh ståår tu emoot Gudz wilia / e-
hwadh tu lefwer i tyo / hundrade eller tu-
send åhr. Ty i dödhnen frågher man in-
tet / huru länge en lefwat hafwer. Ther
efter (wil Sirach säya) frågl er man /
huru en år dödh / och sin ända ifrå then-
na werlden beslucit hafwer.

Thetta är nu förmaningen til
Gudh

Gudhfruchtigheet och Christeligh be-
redning salighen til at döo / och drif-
wer Sirach i thetta Argument / någhot
höghre än i the förre tu.

Ty han förmåler / hwadh som ef-
ter en sann Christen saligh dödh fö-
lia skal. Nemlig / Ett ewinnelighit
luf / af hwilket Hedningarna intet haf-
wa wetat / vthan ther på gemenligha
twiflat / therföre repeterar han then
fråghan ther han sagher. Ther om
frågbar man intet huru länge then / el-
ler then lefwat hafwer / vthan huru
han lefwat hafwer och / huru han sigh i
sitt lefwerne moot Gudh och hans
Ord / och efter thet Ordet emoot sin
Nasta förhållit / och sijn ändelyche
beslntit hafwer. Hafwer han älskat
Gudh / hört sligtigt hans ord / Sacra-
mentet brukat / och efter Gudz Bodh
fört itt Christelighit lefwerne och wan-
del / och är förlossat i troon på Chri-
stum. Så hafwer han wäl warit i
werldenne / och är för Gudh sanfer-
delighen Saligh. På sådhana sätt skal
menniskan sigh i sin lufstydth skicka.
Thet wil Sirach här trolighen hafwa
lärde och förmant.

Ther medh wissar han på then rät-
te trösten / som the Christne hafwa i
dödden. At the weta / och af then
Skrift troo / thet efter dödden icke al-
lenast itt annat / vthan itt ewigt luf
skal wara / vthi hwilke / the hafwa til-
at förwänta en outhsäylich härlig-
heet / Thet intet ögha sedt / intet öra hört
hafwer / och vthi ingo menniskios / hierta
kommit är / hwilket Gudh sanferdelighen
berett hafwer och fölia skal / them som
Gudh älska. Såsom S. Paulus af
Propheten Esaiä mächtigeighen här om
Besluter 1. Cor. 2.

Så skole wij nu / af thenne tridie
pucten wäl merkia / hwart Sirach /
off wiser / thet af wij fruchtan för
thenne timeligha dödden öfwerwin-
na måghe / Nemligha / På then tilkom-
mande härligheten / i thet ewigha luf-
wet / och på thet härligha ombythe
som wij göre / tå wij thet timeligha
mödhosamma lufwet öfwer gifwet / och
til ewigt luf / Saligheet och outhsäe-
lich härligheet vptaghne warde.

Wij skole och widhare lära / / thet
wij dagheligha skyldighe äre / medh
höghste flit och alfwar / Bidia / thet
heta

Herren Gudh wille lära oss betänckia
thet wij dödhelighe äre och döo måste/
på thet wij möghe wandra medh föra
ständigte hierta / såsom Dawid sägher,
Psal. 90. och sådhana böön för oss
skrifwit hafwer. Thenne klofheeten och
förståndet vnderwijser oss Dawid vthi
then 3. Psal. ther vthinna / han lä-
rer alltidh daghelighen i Gudz frucht-
tan leswa / icke emoot Gudz Bodh och
willa hålla hws i Synden / eller gif-
wa henne sin willa. Vehan genom then
helge Andas bistånd / sträfwa och stå
emoot köttet / Jeroon på Christum be-
ständigh blifwa / och Gudhfruchteli-
ghen leswa. Thet är then bästa och
Salighasta klofheeten / som oss förer
och wijser til thet Ewiggha lifwet.
HERRANs fruchtan är wijshettens
begynnelse / thet är itt gott förstånd/
Then ther efter qdr / hans lof blifwer
ewinnerligha. Psal. iii.

Andre flere Argument / hwilke the
Christne bruka skole / at the wälwilghē
i dödhen sig begifwa möghe och hwad
hårlighe och mächtighe tröst man haf-
wer emoot dödhen / warder oss i Gudz
ord räteligha förestrifwit / och på an-
nan

nan tådh förhandlat. Nu thenne
stunden låthe wij ther widh blifwa/
som Sirach kortelighen omtalat haf-
wer.

Och hafwer nu **L. K.** af vplåfne
text / kortelighen hört tre Punctar.

Först / hwilke Menniskior / then til-
meligh dödhen är försträckeligh och eo-
moot.

Och til thet Andra / hwilke ho-
nom begäre och önske / och af hwadh
orsak thet skeer. Til thet Tridie / Al-
war förmaning / thet the Christne icke
skole låttia sigh emoot dödhen / at the
ther medh icke stråfwe emoot Gudz
wille / och komma sigh ifrå then ovth-
säyeligh hårligheteen / som them salighe
dödhe genom Christum förwerwat
och i himmelen tilberedt är.

Til hwilket off hielpes Gudh Sa-
dher för Jesu Christi skul / genom then
S. Anda / Sanner Gudh / lofwadt i
Ewigheet / **AMEN.**



ehenne
blifwa/
lat hafa

vplásne
nctar.
ehen tis
gh och ea

vilke haa
f hwadh
die/ Al
ristne icke
n/ at the
ot Gudz
en orche
m salighe
wer i wat

ndh Sa
om then
ofwadt i



